

Ve své práci zkoumám z vojensko-politického hlediska válku císaře s Vysokou portou, která přerostla v roce 1684 ve válku Svaté ligy s Osmany. Tento konflikt, který skončil karlovickým mírem 1699, představoval mezník ve vývoji osmansko-evropských mezinárodních vztahů. Na jedné straně začal viditelný úpadek Osmanské říše, na straně druhé velmocenský vzestup habsburské monarchie. Ten byl z dlouhodobějšího hlediska zajištěn získáním nových zdrojů spojených s územním rozšířením. Osmanská říše začala být pomalu vytlačována z Evropy a její dominantní postavení v jihovýchodní Evropě přebírala habsburská monarchie a Rusko. Tažení k Vídni v roce 1683 bylo posledním nápadem muslimů směřujícím do střední Evropy. Osmanská hrozba přetrvávající dvě století byla na konci 17. století odstraněna. Snažil jsem se nastínit vývoj v 16.-17. století a především před rokem 1683 zhodnotit mezinárodní situaci a příčiny, které vedly, s trochou nadsázky, k poslední křížové výpravě proti nevěřícím.